

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 12 lutego 2013 r.

Poz. 924

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-III.4131.9.2013.KSL WOJEWODY POMORSKIEGO

z dnia 5 lutego 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) stwierdza się nieważność uchwały Nr XXXII/312/2012 Rady Gminy Szemud z dnia 27 grudnia 2012 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentów wsi Bedargowo, Bojano, Częstkowo, Dobrzewino, Donimierz, Głazica, Jeleńska Huta, Kamień, Kieleńska Huta, Kielno, Koleczkowo, Kowalewo, Lešno, Łebieńska Huta, Łebno, Przetoczyno, Rębiska, Szemud, Szemudzka Huta, Warzno, Zęblewo gmina Szemud uchwalonego uchwałą Nr LVI/465/2006 Rady Gminy Szemud z dnia 25 października 2006 r. w zakresie dotyczącym działki nr 217/3 we wsi Przetoczyno.

Uzasadnienie

W dniu 27 grudnia 2012 r. Rada Gminy Szemud podjęła uchwałę Nr XXXII/312/2012 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentów wsi Bedargowo, Bojano, Częstkowo, Dobrzewino, Donimierz, Głazica, Jeleńska Huta, Kamień, Kieleńska Huta, Kielno, Koleczkowo, Kowalewo, Lešno, Łebieńska Huta, Łebno, Przetoczyno, Rębiska, Szemud, Szemudzka Huta, Warzno, Zęblewo gmina Szemud uchwalonego uchwałą Nr LVI/465/2006 Rady Gminy Szemud z dnia 25 października 2006 r. w zakresie dotyczącym działki nr 217/3 we wsi Przetoczyno.

Jako podstawę prawną podjęcia uchwały Rada Gminy wskazała przepis art. 18 ust. 2 pkt 5 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 27 w zw. z art. 17, 29 i 34 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2012 r., poz. 647, ze zm.).

Powyższa uchwała została doręczona Wojewodzie Pomorskiemu 7 stycznia 2013 r.

W toku kontroli zgodności z prawem uchwały Rady Gminy Szemud, organ nadzoru stwierdził, że postanowienia przedmiotowej uchwały zostały podjęte z istotnym naruszeniem prawa.

Wskazaną uchwałą z dnia 27 grudnia 2012 r. dokonano zmiany w uchwale Nr XLIV/421/2010 Rady Gminy Szemud w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentów wsi Bedargowo, Bojano, Częstkowo, Dobrzewino, Donimierz, Głazica, Jeleńska Huta, Kamień, Kieleńska Huta, Kielno, Koleczkowo, Kowalewo, Lešno, Łebieńska Huta, Łebno, Przetoczyno, Rębiska, Szemud, Szemudzka Huta, Warzno, Zęblewo gmina Szemud, uchwalonego uchwałą Nr LVI/465/2006 Rady Gminy Szemud z dnia 25 października 2006 r., w taki sposób, że zmieniono treść zapisów § 1 wersu 8 oraz wymieniono kartę terenu dla działki nr 217/3 we wsi Przetoczyno.

Z uzasadnienia dołączonego do przedmiotowej uchwały wynika, że „w związku z brakiem opublikowania właściwej karty terenu dot. działki nr 217/3 we wsi Przetoczyno należało podjąć uchwałę w powyższym zakresie”.

Organ nadzoru dokonując oceny w/w uchwały pod kątem jej zgodności z przepisami prawnymi, stwierdził, że narusza ona dyspozycję wynikającą z treści art. 17 w zw. z art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z przywołanym wyżej art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym „zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane”. W przypadku zmiany planu miejscowego konieczne jest więc wszczęcie i przeprowadzenie całej procedury planistycznej.

Wszczęcie tej procedury następuje z dniem podjęcia przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W myśl art. 14 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia (w tym przypadku do zmiany) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest, stosownie do regulacji art. 14 ust. 8 w/w ustawy, aktem prawa miejscowego, a zatem jego ustalenia przybierają postać przepisów powszechnie obowiązujących, stanowiących podstawę prawną do wydawania decyzji administracyjnych. Stanowisko takie znajduje również potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, z którego to wynika, że „wejście w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w brzmieniu opublikowanym w organie promulgacyjnym, wywołuje określone skutki prawne (wiąże adresatów). Z zasady demokratycznego państwa prawa wynika, że obywatel ma prawo oczekiwać rozstrzygnięcia indywidualnej sprawy na podstawie aktu prawnego w brzmieniu ogłoszonym we właściwym organie promulgacyjnym. Obowiązanie przepisu zamieszczonego w dzienniku urzędowym ma walor bezwzględny, formalny. Wynika to z celów i funkcji ogłoszenia aktu (przepisu prawnego). Z tych względów miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może podlegać zmianie bez zachowania trybu określonego przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Gdyby dopuścić możliwość prostowania obowiązującego planu, bez zachowania ustawowej procedury jego zmiany, to wówczas niweczona mogłaby być zasada stabilności i pewności prawa, gdyż - jak już wyżej zaznaczono - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego” (vide. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 sierpnia 2010 r., sygn. akt II OSK 1488/10).

Wskazać należy, że zapisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawierają żadnego rozróżnienia w zakresie procedury planistycznej dotyczącej charakteru dokonywanych zmian w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W konsekwencji stwierdzić należy, że wszystkie zmiany miejscowego planu muszą być dokonywane z zachowaniem procedury planistycznej, w tym m.in. wymogów określonych w art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Tym samym organ nadzoru stwierdził, że brak jest podstaw prawnych umożliwiających dokonywanie zmian, nawet jednostkowych, z pominięciem procedury planistycznej określonej w art. 17 w/w ustawy.

Skoro zatem bezspornym pozostaje, że kwestionowana przez organ nadzoru uchwała została podjęta z pominięciem trybu, o którym mowa w art. 17 w/w ustawy, zaś Rada Gminy Łęczyce nie zainicjowała nawet wszczęcia procesu planistycznego (art. 27 w związku z art. 14 ust. 1 i 2 w/w ustawy), to stwierdzić należy, że w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z przywołanym powyżej przepisem „naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części”. W przedmiotowej sprawie uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu miejscowego (jego zmian), określonego w art. 17, w związku z art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt II SA/Gl 745/11).

Z uzasadnienia do podjętej uchwały wynika również, iż sama Rada Gminy Szemud uznaje, iż podjęta uchwała to swego rodzaju „korekta” błędnie dołączonej do uchwały karty terenu, a tym samym wymagana przez ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym procedura zmiany planu została w sposób nieprawidłowy zastąpiona uchwałą o sprostowaniu oczywistej omyłki. Artykuł 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uprawnia gminę do stanowienia aktów prawa miejscowego na podstawie

upoważnień ustawowych. Wprawdzie przepis zawarty w art. 113 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) przewiduje instytucję sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej, jednakże dotyczy ona jedynie wydawanych w postępowaniu administracyjnym decyzji i postanowień. Art. 17 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych (j.t. Dz. U. z 2011 r., Nr 197, poz. 1172, ze zm.), stanowi, że błędy w tekstach aktów prawnych ogłoszonych w wojewódzkim dzienniku urzędowym prostuje, w formie obwieszczenia, organ wydający ten dziennik, a sprostowanie nie może prowadzić do merytorycznej zmiany tekstu aktu prawnego. Zdaniem organu nadzoru powyższe przepisy jednoznacznie wskazują, że uregulowania w nich zawarte mają zastosowanie do błędów, polegających na różnicy między tekstem przekazanym do publikacji, a tekstem ogłoszonym, a nie zaś do błędów istniejących w tekście aktu prawnego przekazanego do publikacji. Podkreślić także należy, że brak jest innych uregulowań, które można odnieść do ewentualnych omyłek w aktach prawa miejscowego, występujących na wcześniejszych etapach procesu legislacyjnego. Mając powyższe na uwadze, organ nadzoru stwierdza, że Rada Gminy w omawianej sprawie, nie jest władna do podjęcia uchwały w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki, zaś zmiana planu, powinna być przeprowadzona, w takim trybie w jakim są one uchwalane (vide art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Każdą zatem poprawkę, nawet uznaną przez organ planistyczny za sprostowanie "oczywistego błędu" należy traktować, jako zmianę planu wymagającą przeprowadzenia procedury planistycznej. Brak takiej procedury, prowadzi wprost do stwierdzenia nieważności podjętej uchwały, w całości, na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W przedmiotowej sytuacji należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski

Ryszard Stachurski